

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-03-19060-03 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

בפני כב' השופט יאיר דלוגין

תובעת דליה תשובה
ע"י עו"ד שמעון גנון

נגד

נתבע עו"ד דוד טוויג

פסק דין

1

2 מדובר בתביעה על סכום של 96,092 ₪, בגין השבת סכומים ששילמה התובעת לנתבע כשכר טרחת
3 עו"ד וכהוצאות וכן בגין פיצוי עבור עוגמת הנפש שנגרמה לה, לפי טענתה, בשל מחדלים שנפלו
4 במסגרת השירות המשפטי שהעניק הנתבע לתובעת.

5

רקע

6 בעלה המנוח של התובעת, מר יעקב תשובה ז"ל, נפטר בתאריך 5.10.06. המנוח ואחיו (יהודה ויצחק
7 תשובה – להלן: "האחים"), היו שותפים בבית דפוס והיו בעלי נכסי נדל"ן. התובעת הוציאה
8 באמצעות עו"ד (לא הנתבע) צו קיום לצוואה שערך המנוח. על רקע הצוואה והמורכבות של
9 השותפות העסקית בין האחים ועקב נכסי נדל"ן משותפים נוספים, פרץ סכסוך בין התובעת ולבין
10 האחים. בשלב זה (בשנת 2007), יוצגה התובעת ע"י עו"ד ימיני, אשר ערך חוזה בינה ולבין האחים
11 (להלן: "ההסכם"), המסדיר את קבלת הזכויות המגיעות לה מעיזבונו של המנוח.

12 התובעת, שגילתה בדיעבד, כי ההסכם לא כולל את מלוא זכויותיה, פנתה אל הנתבע לקבלת ייעוץ
13 בעניין זה. הנתבע הבהיר לה את המצב המשפטי והמליץ לה להגיש תביעה כנגד האחים וכן תביעה
14 לביטול ההסכם.

15 בעקבות כך, נחתם הסכם שכר טרחה בין הצדדים ביום 17.12.08. הצדדים הגדירו את מהות הטיפול
16 כ"מימוש צו קיום צוואת המנוח יעקב תשובה", אולם אין מחלוקת כי הכוונה הייתה הגשת תביעה
17 לביטול ההסכם. סוכם כי בגין הגשת התביעה הנ"ל, תשלם התובעת \$10,000 דולר בצירוף מע"מ.
18 כמו כן, סוכם כי עבור כל ישיבה תשלם התובעת \$500 דולר בצירוף מע"מ. עוד נקבע כי אם יחליט
19 הלקוח להפסיק את טיפול של עו"ד בכל שלב עד הדיון הראשון או עד הגשת התיק לביצוע בלשכת
20 ההוצ"ל, ישלם הלקוח לעו"ד שכר טרחה בשיעור של 2/3 משיעור שכר הטרחה המוסכם לעיל. עוד
21 נקבע כי שכר הטרחה ישולם בתשלומים, האחד במעמד ההסכם, השני והשלישי לפי התקדמות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 התיק, והרביעי לקראת סיום ההליכים. הסכם שכר הטרחה לא מתייחס למועד שבו תוגש התביעה,
2 אולם לפי טענת התובעת, הנתבע הבטיח לה שהתביעה תוגש תוך שלושה חודשים.

3 בסמוך לאחר חתימת הסכם שכר הטרחה, ובמהלך שנת 2009, התובעת החלה להעביר לנתבע מידע
4 וחומרים לצורך הכנת התביעה וזאת באמצעות מכתבים רבים ששלחה לו. במקביל, שכר הנתבע את
5 שירותיו של חוקר פרטי שיעשה בדיקה לגבי נכסים כאלה ואחרים שבבעלות האחים ואשר גם למנוח
6 זכויות בהם. זאת עשה הנתבע בתיאום עם התובעת, בהסכמתה ועל חשבונה. במהלך תקופה זו,
7 התובעת גם השלימה את תשלום מלוא שכר הטרחה שהוסכם עליו במסגרת ההסכם וזאת לטענתה
8 לפי בקשת הנתבע וחרף הוראות ההסכם שקבעו תשלום שכר הטרחה בתשלומים לפי התקדמות
9 הטיפול בתביעה.

10 כמו כן, במקביל לאירועים הנ"ל ובשלב כלשהו בשנת 2008, נוצרה מחלוקת בין התובעת ולבין
11 האחים, לגבי חלוקת יתרת התמורה ממכירת אחד מנכסי הנדל"ן המשותפים, נשוא ההסכם משנת
12 2007. עו"ד ימיני, שהחזיק בנאמנות את יתרת התמורה, הגיש טען ביניים בעניין זה לבית משפט
13 השלום בנתניה. הנתבע ייצג את התובעת בהליך זה ודאג תחילה להעברת הליך טען הביניים לבית
14 המשפט לענייני משפחה בכפר-סבא. לאחר מכן, ייצג הנתבע את התובעת בדיון שהתקיים בטען
15 הביניים ביום 6.9.09.

16

17 במסגרת דיון זה, הגיעו הצדדים להסדר פשרה ביחס לטען הביניים ולחלוקת יתרת התמורה שנותרה
18 בנאמנות בידיו של עו"ד ימיני. כמו כן, הגיעו הצדדים להסכמה שלפיה ינסו להסדיר את יתרת
19 המחלוקות שבין הצדדים במסגרת הליך גישור. כעולה מפרוטוקול בית המשפט (נספח 00 לתצהיר
20 התובעת), הוסכם כי אם הצדדים לא יסכימו על מגשר מתאים עד ליום 29.9.09, הם יפנו לבית
21 המשפט על מנת שימנה מגשר. בית המשפט נתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים.

22 הצדדים לא הגיעו להסכמות ביחס לזהות המגשר ובכלל זה ביחס לקיומו של הליך הגישור,
23 שהנתבע, חרף מתן הסכמתו לגישור, בכלל יעץ לתובעת שהגישור אינו לטובתה. בשלב מסוים, נבחנה
24 אפשרות להעביר את הסכסוך לבוררות במקום לגישור, דבר שהנתבע תמך בו, אולם גם עניין זה לא
25 הבשיל לכדי הסכם.

26 ביום 17.11.09 הודיע הנתבע לתובעת כי תוך זמן קצר יתברר לאיזה כיוון הולכים הדברים, היינו
27 האם תתקיים בוררות אם לאו. בהודעת מייל זו, ציין הנתבע כי האחים רוצים גישור, אולם הוא
28 מתנגד לכך. עוד באותו היום השיבה לו על כך התובעת כי היא איתו לאורך כל הדרך ובטוחה שיעשה
29 את הטוב ביותר עבורה וכן ביקשה לקבל עדכון בשעה היעודה. ביום 27.12.09 שלחה התובעת לנתבע
30 מכתב שמתייחס בחלקו לנושא הבוררות ובחלקו האחר לשיחה שהייתה לה עם אחד מהאחים ולעוד
31 עניינים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-03-19060-03 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 לאחר ארבעה חודשים, ביום 19.3.10, שלחה התובעת מכתב חריף לנתבע, שבו היא מביעה את כעסה
2 על כך שהוא מתעלם מפניותיה. במכתב זה מציינת התובעת, בין היתר, כי הנתבע קיבל כבר את כל
3 שכר הטרחה שלו, אולם מתעלם ממנה. כמו כן, הלינה על כך שהנתבע דרש ממנה לקבל את כל שכר
4 הטרחה מראש, דבר שלא היה מקובל עליה, בפרט מקום שבמשך שנתיים לא נעשה דבר בעניינה,
5 מלבד דיון אחד בבית המשפט. כמו כן, ציינה התובעת כי לא קיבלה חשבוניות על שני התשלומים
6 האחרונים ששילמה בגין שכר טרחה. עוד דרשה התובעת מהנתבע למצוא דרך יצירתית לגרום לכך
7 שתוכל לעבוד בבית הדפוס, באמצעות החלטה זמנית של בית המשפט עד לסיום כל ההליכים
8 המשפטיים. בסיום מכתב זה ציינה התובעת כי היא לא מקבלת עדכונים מהנתבע על שום דבר
9 ודרשה לקבל את כל התכתובות שהיו לנתבע עם עורכי הדין של האחים ועם בית המשפט וגם את
10 תשובתו של הנתבע לגבי נושא הבוררות. כמו כן, ביקשה לקבל את מספר התיק בבית המשפט לענייני
11 משפחה בכפר-סבא, שבו מטופל עניינה. התובעת ציינה כי הסבלנות שלה הסתיימה.

12 ביום 12.4.10 הוציאה התובעת מכתב נוסף אל הנתבע, שבו ציינה כי בעקבות מייל שנשלח אליו לפני
13 שבוע, הוא הודיע לה כי יצור עמה קשר, אולם לא עשה כן. כמו כן, דרשה מהנתבע להוציא מכתב
14 לאחים בקשר להעתק חוזה של אחד מנכסי הנדל"ן. כמו כן, חזרה על בקשתה לקבל את מספר התיק
15 שלה בבית המשפט וסיימה בכך שציינה כי התנהלות הנתבע בתקופה האחרונה לא מוצאת חן
16 בעיניה, דבר שפוגע לה בבריאות.

17 ביום 13.4.10 הוציאה התובעת מכתב נוסף אל הנתבע, בו ציינה כי אין שום תיק בבית המשפט על
18 שמה וכי הנתבע לא חזר אליה כהבטחתו. על כן הודיעה לו התובעת כי ניתנת לו הזדמנות נוספת עד
19 סוף היום לחזור אליה ובמידה ולא יעשה כן, היא תפנה ללשכת עורכי הדין.

20 ביום 13.4.10 השיב הנתבע לפניות התובעת בהודעת מייל שזו לשונה: "דליה, קיבלתי בהלם ובתדהמה
21 את מכתבי איומיך הבלתי הוגנים ובלתי הגונים בעליל. זאת אחרי כל מה שעשיתי עבורך הרבה מאוד מעל
22 ומעבר לנושא בו סיכמנו את תחום עבודתי. סיכמנו מספר פעמים כי הקבלות תרוכזנה לקראת ההליך
23 המשפטי וכעת כדי להוסיף חטא על פשע את גם מאיימת. העבירי בקשה את פרטיו של הרב שלך הרב שלי
24 ידבר איתו. אין לך מושג מה הפסדת בהתנהלותך ובהשתלחותך. בושי והכלמי לך. עד לשיחות עם הרב אינני
25 יוצר עמך קשר. את רשאת לפעול כרצונך. עלי לא מאיימים. ראי ערך יצחק תשובה קרוב משפחתך. שוב
26 ובושי והכלמי לך. קיימות תדרכים תרבותיות להתנהל ובוודאי ובוודאי למי שסייע לך בכל ליבו יום יום
27 ושעה שעה הן ביום והן בליל. במצב הנוכחי באמת ובתמים עלייך להיזהר גם מעונש שמים כי את מחזירה
28 רע ומר על כל הטוב שעושים עבורך. פעלי כרצונך. עד שלא יתקבל שם הרב שלך אין התקדמות".

29 התובעת השיבה לנתבע בו ביום כי גם היא המומה מהתנהלותו. בסוף מכתבה, שבו צוינו דברים
30 נוספים שאיני רואה מקום לפרטם, ציינה התובעת כי אם לאור המצב שנוצר, הנתבע חושב שאין
31 ביכולתו לייצג נאמנה את התובעת, התובעת תכבד את החלטתו ותבקש שיחזיר לה את הכספים
32 ששילמה לו. על כך השיב לה הנתבע ביום 15.4.10 כי לרוב העובדות במכתבה אין יסודות מוצקים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 בהתרחשויות וכי תינתן לה תשובה לאחר התייעצות עם הרב. פניות נוספות של התובעת אל הנתבע
2 בסוף חודש אפריל, כמו גם בחודש יוני 2010, לא הניבו התייחסות.

3 התובעת הגישה תלונה כנגד הנתבע על התנהלותו ללשכת עורכי הדין. כנגד הנתבע הוגש כתב אישום
4 בגין התנהלותו ולפי דבריו הוא נגזר עליו חודש שלילת רישיון. מעבר לכך אין פרטים על ההליך
5 המשמעותי הנ"ל.

6 בחודש מרץ 2013 הגישה התובעת את התביעה דנא, שבו היא עותרת להשבת מלוא סכומי שכר
7 הטרחה ששילמה לנתבע, בסכום של 59,163 ₪ וכן להחזר הסכום ששילמה בגין דו"ח החוקר, בסך
8 של 16,929 ₪ (הסכומים הנ"ל משוערכים ליום הגשת כתב התביעה המתוקן – 20.5.14). כמו כן,
9 עתרה התובעת לחייב את הנתבע בסכום של 20,000 ₪ בגין עוגמת הנפש הרבה שנגרמה לה עקב
10 התנהלותו.

11 הנתבע בכתב הגנתו הכחיש את טענות התובעת וטען, בין היתר, כי הוא ביצע את עבודתו במסירות
12 ובהשקעת זמן רב מדי יום ביומו וכי התובעת פנתה אליו ללא הרף בטלפון הנייד, הנייד, באמצעות
13 שיחות והודעות וכן באמצעות המייל. עוד הוסיף הנתבע כי לגבי כל המיילים שצירפה התובעת
14 לתביעתה, הרי שעקב תקלה במחשב שלו, אין לו העתקים ומאחר וניתן בקלות לערוך הודעות מייל
15 כאמור, הוא מכחיש את כל המיילים המצורפים באופן גורף. עוד טען הנתבע כי ברגע שהתובעת
16 ביקשה להמשיך את ההליכים המשפטיים, שלח לבית המשפט בקשה לבטל את ההחלטה שנתנה
17 תוקף להסכמת הצדדים לפנות לגישור וזאת על מנת שלא לבזות את בית המשפט. בינתיים, התובעת
18 פיטרה אותו מייצוגה והגישה כנגדו תלונה בלשכת עורכי הדין. לפיכך, תוהה הנתבע, כיצד טוענת
19 התובעת כי הוא לא ביצע את מלאכתו, כאשר לפי טענתו למעשה מנעה ממנו זאת. הנתבע טוען כי
20 בנסיבות אלה ועל פי הסכם שכר הטרחה, הואיל והתובעת החליטה להפסיק את ייצוגו, עליה לשלם
21 לו 2/3 משכר הטרחה המוסכם. כמו כן, טוען הנתבע כי הוא טיפל בשני עניינים נוספים של התובעת
22 שבגינם הוא זכאי לשכר טרחה ראוי בסך של 6,000 ₪ יחד.

דיון

23
24 בפתח הדברים, אין מנוס מלהזכיר את דברים שכבר נשמעו והוכרעו במסגרת דיון ההוכחות של
25 שלשום, ביחס להתנהלות הדיונית של הנתבע. כוונתי למחדלו של הנתבע מלהתייצב לשיבה
26 המקדמית האחרונה שהתקיימה ביום 10.4.14, מחדלו מלהגיש תצהיר עדות מטעמו, מחדלו מלהגיב
27 להחלטתי מיום 10.4.14, במסגרתה התבקש לתת הסבר לאי התייצבותו וכן מחדליו הנוספים מלתת
28 הסבר כאמור, גם לאחר מתן ההחלטה מיום 24.4.14, שבמסגרתה חויב בהוצאות הדיון ונקבע מועד
29 להוכחות בתיק. מאז אותה החלטה ועד למועד ההוכחות, חלפו לא פחות מכ- 8 חודשים ולא בא כל
30 הסבר מצד הנתבע להתנהלותו הנ"ל וגם לא בקשה כלשהי לאפשר לו להגיש תצהיר מטעמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 בנסיבות אלה, היה נראה כי הנתבע זנח את הגנתו בתיק זה. באופן מפתיע ביותר, התייצב הנתבע
2 לישיבת ההוכחות שהתקיימה שלשום. כעולה מפרוטוקול הדיון, הנתבע הסביר את מחדליו במצב
3 רפואי וכלכלי וביקש לדחות חלק מהדיון, באופן שיתאפשר לו אורכה להגשת תצהירי העדות
4 מטעמו.

5 אין מקום לחזור על השתלשלות העניינים מהדיון בעניין זה, שמקבלת ביטוי מלא בפרוטוקול ועל כן
6 אני מפנה לשם (עמ' 7, 8 ו-9). מהנימוקים שפורטו בהחלטתי שניתנה בפתח הדיון, דחיתי את בקשת
7 הנתבע. בהתאם לכך, חקר הנתבע את התובעת חקירה נגדית על תצהירה והצדדים סיכמו את
8 טענותיהם בעל פה.

9 התנהלות הנתבע במסגרת הטיפול המשפטי

10 אין מחלוקת גדולה בין הצדדים לגבי חלק ניכר מהשתלשלות העניינים שקדמה להגשת התביעה. שני
11 הצדדים מסכימים שהסכם שכר הטרחה מתייחס להגשת תביעה על ידי התובעת באמצעות הנתבע
12 כנגד האחים לביטול ההסכם משנת 2007. אין מחלוקת כי התובעת העבירה לנתבע מכתבים רבים
13 שבמסגרתם היא פירטה עובדות שונות ונתנה מידע שאמור היה כביכול לשמש לצורך הכנת התביעה.
14 אין מחלוקת כי במקביל נפתח הליך טען הביניים שבו ייצג הנתבע את התובעת. גם אין מחלוקת כי
15 הנתבע שכר עבור התובעת שירותיו של חוקר פרטי לאיתור וברור על נכסים משותפים של האחים
16 ושל המנוח. גם אין מחלוקת שהליך טען הביניים לא היה קשור לתביעה שהייתה אמורה להיות
17 מוגשת באמצעות הנתבע כנגד האחים, אולם גם לא יכולה להיות מחלוקת כי הצדדים סיכמו בתם
18 הדיון לנסות ולסיים את יתרת המחלוקות בגישור. אין מחלוקת כי התביעה שהיה אמור הנתבע
19 להגיש בשם התובעת לא הוגשה בסופו של דבר.

20 התובעת מלינה על כך שהנתבע, לא רק שלא הגיש את התביעה, אלא שגם לא עשה למעשה דבר
21 עבורה במשך כשנתיים ימים. לפיכך, היא עותרת להשבת מלוא שכר הטרחה ששילמה. הנתבע מנגד,
22 טוען כי קיבל מאת התובעת פניות רבות בכתב ונאלץ לקרוא פניות אלה ואף החליט בשלב מסוים
23 שיש מקום לשכור את שירותיו של חוקר פרטי לצורך ברור מקיף אודות הנכסים המשותפים ועל
24 מנת שתביעה שתוגש בשם התובעת תכלול את מלוא העניינים והסעדים, ואף טוען שהתובעת
25 הסכימה להוצאת דו"ח כאמור.

26 לטענתו, בתום הישיבה שנערכה במסגרת הליך הביניים, הגיעו הצדדים להסכם שקיבל תוקף של
27 פסק דין, שלפיו יפנו הצדדים לגישור ליישוב יתרת המחלוקות שמעבר לעניין הנקודתי שעלה בטען
28 הביניים. הנתבע טוען כי ברגע שהתובעת גמלה בליבה לזנוח את דרך הפשרה וגישור ומשלא עלו
29 מאמציו להגיע להסכמות על העברת המחלוקות לבוררות, פנה מיד לבית המשפט כדי להשתחרר
30 מאותה הסכמה שניתנה להליך גישור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 לטענתו, עד היום הוא לא קיבל החלטה במסגרת הבקשה האמורה ואיננו יודע מה עלה בגורלה (עמ'
2 24, ש' 26 – 28). על כן גם ביקש מבית המשפט אפשרות לאתר את ההחלטה ככל שניתנה ולהגיש
3 אותה כראיה לבית משפט זה, כדי להוכיח שפעל כראוי. בא כוח התובעת התנגד לבקשה זו. בקשה
4 זו, שהועלתה גם בתחילת הדיון, נדחתה על ידי כחלק מדחיית הבקשה לקיים דיון חלקי ולתת ארכה
5 לתצהירי הנתבע. יש לדחות גם את הבקשה החוזרת של הנתבע בעניין זה, שהעלה במהלך חקירת
6 התובעת ובסיכומיו, מאותם הנימוקים.

7 לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולחומר שלפניי, נחה דעתי כי חלק מההתנהלות של הנתבע לא
8 הייתה ראויה ויש לראותה כאי עמידה בהתחייבות שנתן לתובעת להגיש תביעה מטעמה כנגד
9 האחים.

10 התובעת שכרה את שירותיו של הנתבע בחודש דצמבר 2008. לטענתה, הבטיח לה הנתבע כי התביעה
11 תוגש תוך 3 חודשים (ראה סעיף 18 לתצהירה). עניין זה אינו מוזכר בהסכם שכר הטרחה ומכל
12 מקום, על רקע השתלשלות העניינים שכבר פירטתי לעיל ואשר עוד אתייחס אליה בהמשך, יש להגיע
13 למסקנה כי התובעת הסכימה בהתנהגותה להגשת התביעה במועד מאוחר יותר.

14 מסקנה זו מבוססת על כך שהתובעת הציפה את הנתבע במידע רב שנשלח אליו בכתב ושהיה צורך
15 לעבד אותו. כמו כן, הצדדים סיכמו על קבלת דו"ח חוקר, מה שמעיד שהייתה כוונה להתייחס כבר
16 באותו שלב, לא רק לתביעה לביטול ההסכם, אלא גם לתביעה העיקרית שאמורה הייתה לבוא לאחר
17 מכך ואשר עניינה אותן הזכויות שהתובעת מבקשת לעצמה מתוך העיזבון ואשר לא קיבלו ביטוי
18 בהסכם. גם התובעת עצמה מציינת בסעיף 19 לתביעה, כי הנתבע המליץ לה על הגשת שתי תביעות,
19 האחת כנגד האחים, והשנייה לביטול החוזה.

20 לטענת ב"כ התובעת, לא היה כל הגיון לעסוק במקביל או תחילה בעניינים שקשורים לתביעה
21 למימוש הזכויות ומן הראוי היה להתרכז בראש ובראשונה בתביעה לביטול ההסכם. לטענתו, אין
22 קשר בין העילות לביטול ההסכם ולבין תביעת המימוש שתבוא אחריה. לפיכך, לא היה כל מקום
23 לעכב את הגשת התביעה לביטול ההסכם, בשל החקירה של החוקר או כל עניין שנוגע למידע על
24 הנכסים המשותפים של האחים והמנוח.

25 בעוד מסכים אני כי את התביעה לביטול ההסכם הייתה חובה להגיש לפני תביעת המימוש, אין בידי
26 להסכים כי לא היה מקום לבירור הנכסים המשותפים טרם הגשת התביעה. התביעה לביטול
27 ההסכם הייתה אמורה להתבסס על טענת טעות או הטעיה. כדי לבסס טענה זו, הייתה חייבת
28 התובעת להוכיח כי ההסכם לא התייחס לנכסים רבים או נוספים שאמורות להיות לה זכויות בהם
29 מכוח היותה יורשת המנוח. לשם כך נדרש בירור, איתור ופעולת החוקר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-03-19060-03 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 בנוסף לכך, אין מחלוקת כי העניין שהועבר לטיפולו של הנתבע היה מורכב. גם התובעת הודתה בכך
2 במסגרת חקירתה הנגדית. כמו כן, אין מחלוקת כי במקביל להעברת המידע לנתבע ולהמתנה לדו"ח
3 החוקר, בא לעולם הליך טען הביניים.

4 אם לא די בכך, בתום ישיבת הליך טען הביניים, הצדדים הסכימו לנסות ולפתור את הסכסוך
5 במסגרת גישור. אינני מקבל את טענתו של ב"כ התובעת, שלפיה ההסכמה לגישור נגעה לטען
6 הביניים עצמו. פרוטוקול הדיון שצורף כנספח 00 לתצהיר התובעת, מעיד בבירור שהצדדים הגיעו
7 להסכם סופי ומוחלט לגבי חלוקת התמורה שנתרה בידיו של עו"ד ימיני, היינו פתרו את נושא טען
8 הביניים.

9 לפיכך, גם ברור שההסכמה לגישור, שמקבלת ביטוי בעמוד השני לפרוטוקול, מתייחסת ליתרת
10 הסכסוך. למרות שמדובר בפרוטוקול בכתב יד וצילום שקשה במידה מסוימת לקרוא אותו, ניתן בכל
11 זאת להבחין בנוסח המדויק שאליו הגיעו הצדדים, שלפיו **"הגענו להסכמה כדלקמן מסכימים ... את**
12 **יתרת הסכסוך שבין הצדדים להליך הגישור"**. המילה היחידה שאיננה קריאה היא זו שמקבלת ביטוי
13 בציטוט הנ"ל באמצעות שלש נקודות, אולם ברור הדבר מקריאת שאר הטקסט, שהגישור אמור
14 לעסוק ביתרת הסכסוך, מה גם שכאמור, הסכסוך שבא לידי ביטוי בטען הביניים הסתיים רגע לפני
15 כן בהסכמה נפרדת ובפסק דין.

16 על רקע כל האמור לעיל, בנסיבות, אינני יכול למצוא מחדל או פגם ממשי שהגיע לכדי הפרת
17 התחייבות או הסכם, בהתנהלותו של הנתבע עד למועד שבו סיכמו הצדדים לנסות ולפתור את
18 הסכסוך באמצעות גישור. הזמן שחלף מחתימת הסכם שכר הטרחה ועד לאותה ישיבה, שבמסגרתה
19 סיכמו על הליך גישור, עמד על כ- 8 חודשים. במהלך תקופה זו העבירה התובעת לנתבע כאמור
20 התכתבויות רבות וגם נעשתה פניה לחוקר פרטי. לא ניתן למצוא בהתכתבויות התובעת בשלב הזה
21 טרוניות ממשיות מצידה כלפי הנתבע על אי הגשת התביעה ובכל מקרה, היא לא הפסיקה את
22 עבודתו ואת הייצוג בשלב זה ובכך נתנה את הסכמתה להמשך הטיפול. התובעת גם הסכימה לנסות
23 לפתור את הסכסוך במסגרת גישור, כעולה מאותה הסכמה שהושגה בבית המשפט.

24 כאשר מעיינים בהשתלשלות העניינים לאחר המועד שבו סוכם על ניסיון הגישור, עולה כי נעשה
25 ניסיון על ידי הנתבע להגיע להסכמות עם האחים על העברת כל הסכסוך לבוררות. התכתבויות
26 התובעת עם הנתבע מביאים למסקנה שהיא שיתפה פעולה עם ניסיון זה. ניסיונות ומגעים אלה
27 נמשכו עד חודש נובמבר 2009, כעולה מהתכתבויות הצדדים בנספח 26 לתצהיר התובעת.

28 רק במכתב התובעת מיום 23.12.09 (גם הוא נספח 26 לתצהירה), אפשר לראות זיק ראשון של אובדן
29 סבלנות מצד התובעת בקשר לנושא הבוררות האפשרית והטיפול של הנתבע בעניינה. עוד קודם לכן,
30 במייל של הנתבע אל התובעת מיום 17.11.09, כתב לה הנתבע כך - **"דליה היקרה שלום, תאמיני לי**
31 **המתנה קצרה לפנייך ואזי נדע אנה פנינו. אם נלך לבוררות, ייחסך ממך זמן רב מאוד, הם רוצים גישור ואני**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-03-19060-03 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

- 1 מתנגד. אני רוצה הליך שיסגור עבורך עניינים ולא ישאיר אותם כפי שהם. בימים הקרובים נגבש עמדה
2 ונחליט אנה אנו הולכים".
- 3 דא עקא, מאז הודעת מייל זו של הנתבע ועד למכתבה של התובעת אל הנתבע מיום 19.3.10 (בו היא
4 מלינה לראשונה בצורה ממשית ואף חריפות על התנהלות הנתבע) עולה מחומר הראיות כי לא נעשה
5 דבר על ידי הנתבע וכאן אני בהחלט מוצא מחדל מצדו.
- 6 אין כל ראייה לפעולה כלשהי מצד הנתבע במשך אותם ארבעה חודשים שחלפו מאז הודעת המייל
7 שלו, שבה ציין כי נותרה המתנה קצרה בלבד עד שתתברר האפשרות להעביר את הסכסוך לבוררות.
8 אין כל ראייה על מגעים של הנתבע עם האחים או באי כוחם בשלב זה.
- 9 הנתבע טוען כי הוא הגיש לבית המשפט בקשה מטעם התובעת לחזור בה מהסכמתה ללכת לגישור,
10 ברגע שהיא ביקשה זאת. דא עקא, לא רק שהנתבע לא הגיש כל ראייה לבקשה כאמור, אלא שעולה
11 כי הנתבע לא פעל כדי לברר מה החלטה שניתנה (ראה עמ' 24, ש' 25 – 29, שם אומר הנתבע:
12 "כשאני בפני החלטה שיפוטית שאני שותף לה לא אוכל להתנגד לה. פניתי לתובעת ואמרתי לה להמתין
13 להחלטת בית משפט והיא סירבה. לא זוכר מתי החלטה ניתנה. לא ניתנה החלטה בבקשה שלי לחזור בי
14 מהגישור. לא ניתנה עד היום. יש אסמכתא בבית המשפט. אם בית משפט יאשר אגישו לבית המשפט".
- 15 דברים תמוהים ביותר לא ספק, שכן גם אם הנתבע הגיש את הבקשה (דבר שלא הוכח), ברור כי נפל
16 מחדל רציני ביותר בהתנהלותו וזאת על רקע עדותו שלפיה הוא לא קיבל עד היום את החלטה.
17 האם לא עלה בדעתו של הנתבע לברר בבית המשפט מיוזמתו מספר ימים לאחר הגשת הבקשה, אם
18 ניתנה החלטה?! שלא לדבר על כך שמדובר בהחלטה טכנית וקבלת האישור לחזור מההסכמה ללכת
19 לגישור היה דבר ודאי, שהרי בית המשפט אינו יכול לאכוף על צד ללכת לגישור וגם מי שהסכים
20 לכך, יכול בכל רגע נתון לחזור בו.
- 21 העובדה שגם בעת התייצבותו לדיון שלשום ולאחר שהיה מודע לכל המחדלים שלו וגם מודע כביכול
22 לחשיבות בעיניו של אותו בקשה שהגיש (מסמך שהנתבע הגדיר בדיון כקריטי עבורו), הוא לא מצא
23 לנכון קודם לכן ולקראת הדיון לאתר אותה, לקבל אותה ואת החלטה בה (ככל שניתנה) לידיו, כדי
24 להציג לבית המשפט, מדברת בעד עצמה ואומרת דרשני.
- 25 על רקע האמור לעיל, יש להסיק כי במשך תקופה ארוכה של 4 חודשים, לא עשה הנתבע דבר. במקום
26 להגיש בקשה לבית המשפט לחזור מההסכמה ללכת לגישור ומכל מקום, גם אם הוגשה בקשה
27 כאמור, במקום לברר מיוזמתו את מתן החלטה ולדאוג שתינתן (על ידי הגשת בקשות חוזרות לבית
28 המשפט), ישב הנתבע בחוסר מעש. מקום שיכול היה בארבעת החודשים הללו להכין את טיוטת
29 התביעה (אפילו אם עוד לא ניתנה החלטה שהייתה כאמור ודאית ממילא), לא עשה דבר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 ויודגש - פיטורו דה פקטו של הנתבע על ידי התובעת ארע רק במועד כלשהו לאחר חודש יוני 2010,
2 כך לפחות לפי מכתבי התובעת וההתכתבויות שצורפו לתצהירה (ראה נספח 22 ו-29 לתצהירה), כך
3 שהודעת הפיטורין לא מנעה מהנתבע להכין את התביעה ויש לדחות את טענתו בעניין זה.

4 זאת ועוד, לא עלה בידי הנתבע להציג ולו ראייה ממשית כלשהי לטיוטת כתב התביעה שלפי טענתו,
5 במסגרת קדם המשפט מיום 25.11.13, הוכנה. הנתבע אומנם טען כי נמחק לו ההארד דיסק במחשב,
6 אולם לא הביא על כך ראייה ממשית. כמו כן, באחת ההתכתבויות שבין הצדדים, ציין הנתבע כי
7 התביעה נמצאת בעיצומה (נספח 22 לתצהיר התובעת מייל הנתבע מיום 9.6.10), מה שמעיד לכאורה
8 גם הוא על הצגת מצג כלפי התובעת של הכנת טיוטה כלשהי, אולם מבלי שהובאה בפניי ראייה
9 ממשית שאכן הייתה כזו.

10 אשר על כן, אם קיימים הסברים אובייקטיביים ומספקים פחות או יותר לאי הגשת התביעה עד
11 לחודש נובמבר 2009, הרי שלא ניתן למצוא כאלה לגבי התקופה שממועד זה ועד להפסקת הייצוג
12 של הנתבע על ידי התובעת. בנסיבות אלה, בשעה שלא עשה דבר הנתבע מחודש נובמבר 2009 ועד
13 לחודש יוני 2010, הייתה רשאית התובעת להפסיק את הייצוג באופן חד-צדדי.

החזר שכר הטרחה וההוצאות

14
15 כעת עומדת לדיון השאלה, האם זכאית התובעת להחזר מלוא הסכומים ששילמה לנתבע בגין שכר
16 טרחה ולרבות החזר ההוצאות שהוצאו על דו"ח החוקר.

17 הוכח בפניי כי הנתבע הפר למעשה את התחייבויותיו לפי הסכם שכר הטרחה. ויודגש - הנתבע עצמו
18 אמר בדיון דברים שלדעתי מחזקים מסקנה זו, מדברים בעד עצמם ואף משליכים גם על השאלה
19 כמה משכר הטרחה יש להשיב לתובעת, כשאמר: **"אין ספק שהמטרה העיקרית שהיא שכרה את**
20 **שירותי לא הושגה"** (עמ' 24 ש' 24). לפיכך, אני סבור שבנסיבות אלה, אין תוקף לסעיף 3.7 להסכם
21 שכר הטרחה, שלפיו הלקוח צריך לשלם 2/3 משכר הטרחה, אם הוא מפסיק את הטיפול המשפטי.

22 ראשית, יש לפרש סעיף זה כהפסקת הטיפול על ידי הלקוח שלא בגין הפרה. מסקנתי זו מבוססת על
23 כך שאין זכר בסעיף 3.7 למילה "הפרה" או לסיטואציה של הפרה. הפרשנות הלשונית המתבקשת
24 של סעיף זה הינה כי הזכאות ל- 2/3 משכר הטרחה רלוונטית למצב שבו הלקוח מפסיק את הטיפול
25 מכל סיבה שהיא, שאיננה עקב הפרה. ההסכם נוסח על ידי הנתבע ויש לפרשו כנגדו. ככל שביקש
26 הנתבע לקבוע כי גם במקרה של הפרה יקבל 2/3 (הוראה חריגה בהחלט נגד טובת הלקוח), היה צריך
27 לרשום זאת בבירור, אם כי ממילא, לדעתי ספק אם היה מקום לתת תוקף לסעיף כזה, גם לו נוסח
28 כך. כמו כן, יש לפרש את הסעיף כמניח שניתן שירות משפטי ממשי עד לשלב הפסקת הטיפול וכמי
29 שאינו אמור לחול מקום שלא התחילו כלל לתת את השירות כמו במקרה דנא.

30 בשולי הדברים, אציין כי הנתבע לא השיב לתובעת כל סכום משכר הטרחה עד היום, למרות שגם
31 לפי גרסתו, הוא לא ביצע את המטרה העיקרית שלשמה נשכרו שירותיו ולמרות שלפי גרסתו הוא,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 הסכם שכר הטרחה מותיר בידיו רק 2/3 משכר הטרחה ולא את שכר הטרחה כולו. התנהלות זו
2 מטילה צל נוסף על התנהלותו בפרשה זו.

3 מאחר וגם על הנתבע מוסכם ששכר הטרחה ששולם לו שולם עבור הכנת התביעה וייצוג התובעת
4 במסגרתה עד למתן פסק דין ומאחר ולא הוצגה לפניי ראיה ממשית אודות עבודה ממשית שביצע
5 הנתבע עבור התובעת (אין ראיה להכנת טיוטה של כתב תביעה וגם אין ראיה ממשית לכך שהנתבע
6 הקדיש שעות עבודה רבות מידי יום לעניינה של התובעת), אני סבור כי בנסיבות זכאית התובעת
7 להחזר מלוא שכר הטרחה ששילמה.

8 בנסיבות שהינן נסיבות של הפרה, אני סבור שיש מקום להפחית סכום כלשהו מסכום ההשבה, גם
9 אם הנתבע הקדיש שעות כאלה ואחרות לצורך התכתבויות קצרות עם התובעת ולצורך קבלת
10 החלטה בשאלה - האם ללכת לגישור או לבוררות. יודגש בהקשר זה, שמלבד המכתבים הרבים
11 שהתובעת עצמה כתבה לנתבע, אין זכר בחומר הראיות למכתבי התייחסות של הנתבע לחומר לגופו.
12 לכל היותר, ניתן למצוא הודעות מייל קצרות של הנתבע, אשר מתייחסות בעיקר לעניינים טכניים,
13 בעיקר אופן ניהול הסכסוך וכיצד ייפתר (תביעה, גישור או בוררות).

14 הנתבע טוען שהוא קרא את כל המכתבים הרבים של התובעת. בהעדר תצהיר עדות ראשית מטעמו,
15 אין לפניי למעשה ראיה מסוג זה. גם אם אתייחס לטענה זו, שהועלתה במסגרת שאלות שהנתבע
16 הציג לתובעת בחקירה נגדית או במסגרת סיכומיו, כאילו ניתנה בעדות, אין בכך כדי לשנות באופן
17 ממשי את מסקנתי.

18 בסופו של דבר, מה הועילה לתובעת העובדה שהנתבע קרא את מכתביה, אם בסופו של דבר לא הכין
19 עבורה טיוטת כתב תביעה ולא הגיש אותה לבית המשפט. לא ניתן בנסיבות אלה ובכלל הנסיבות של
20 התיק, להגיע למסקנה שמן הראוי להותיר בידי הנתבע סכום כלשהו משכר הטרחה ששילמה לו
21 התובעת. יצוין שהתובעת לא עתרה להחזר הסכום ששילמה לנתבע בנפרד עבור הופעתו בהליך טען
22 הביניים וסכום זה נשאר אצלו.

23 בכל הנוגע להוצאות שהוצאו בגין דו"ח החוקר, כאן הגעתי למסקנה שאין מקום להשיב לתובעת את
24 הסכום הנ"ל. הוצאה זו הוצאה בתיאום עם התובעת ובהסכמתה. מדובר בהוצאה ששולמה לחוקר
25 ואין ראיה שהנתבע קיבל חלק מסכום זה לכיסו. הנתבע שימש בעניין זה כצינור להעברת הכספים
26 לחוקר. אין מחלוקת שהדו"ח נמסר. ניתן היה לעשות שימוש בדו"ח זה לצורך הגשת התביעה
27 המבוקשת באמצעות עורך דין אחר. לשאלתי, התובעת ציינה כי לא הגישה תביעה בסופו של דבר על
28 ידי עו"ד אחר. לפי טענתה, לא היו לה אמצעים כספיים לכך. אציין כי טענה זו לא הוכחה בפניי וגם
29 קשה לי לקבל כי התובעת תוותר על הגשת התביעה לאחר שהייתה כה נחושה לעשות כן (ראה בעניין
30 זה מכתביה אל הנתבע שמעידים על הכעס הרב שצברה כנגד האחים). הנתבע מנגד טען לפניי
31 שהתובעת הגיעה להסדר פשרה עם האחים, וזו הסיבה שלא הוגשה התביעה. בנסיבות, גרסתו יותר
32 סבירה בעיני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-03-19060-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

עגמת נפש

1
2 בכל הנוגע לראש הנזק של עוגמת נפש, אני סבור שבנסיבות העניין יש לפסוק לתובעת פיצוי. התובעת
3 הייתה במצוקה וגם הנתבע הודה בכך. התובעת סמכה על הנתבע באופן מוחלט ובסופו של דבר הוא
4 אכזב אותה קשות, שכן התביעה לא הוגשה במשך תקופה ארוכה וגם לא בתקופה שכבר לא היה כל
5 תירוץ או הסבר שיצדיק זאת.

6 בנסיבות בכללותן, אני מחייב את הנתבע בראש נזק זה בסכום של 7,000 ₪. ויודגש - השבת שכר
7 הטרחה אין בה כדי לפצות את התובעת על הפרת התחייבותו של הנתבע. השבת שכר הטרחה בסך
8 הכול מונעת התעשרות שלא כדין של הנתבע על חשבונה של התובעת, על ידי מניעת מצב שבו שכר
9 הטרחה יישאר בכיסו חרף העובדה שהשירות שבגיננו שולם השכר לא ניתן. הרכיב היחיד בתביעה
10 שיכול ומכוון להוות פיצוי על הפרת התחייבותו של הנתבע ועל התנהלותו הלא ראויה כלפי התובעת,
11 הינו ראש הנזק של עוגמת נפש.

טענת הקיזוז - השירות הנוסף שנתן הנתבע לתובעת

12
13 הנתבע טען בכתב ההגנה (ס' 14), כי העניק לתובעת שירות נוסף ונפרד בשני עניינים, בגינם הוא זכאי
14 לשכר בסך כולל של 6,000 ₪, סכום שיש לקזזו מכל סכום שייפסק כנגדו.

15 התובעת מודה בתצהירה (ס' 57), כי הנתבע טיפל בעניין הקשור לבתה, אולם טוענת כי הטיפול
16 הסתכם בשיחת טלפון אחת בלבד שביצע הנתבע עם צד ג' ולא התבקש על ידו כל שכר טרחה עבור
17 כך. לגבי הנושא השני, השכרת הדירה, גם בעניין זה טוענת התובעת (ס' 58 לתצהירה), כי מדובר
18 בקריאת מכתב אחד ובשיחת ייעוץ קצרה.

19 הנתבע שלא הגיש תצהיר לא הביא למעשה ראיות בנושא זה. במסגרת חקירתה הנגדית, עמדה
20 התובעת על גרסתה שלא התבקש שכר טרחה ושהיא הבינה שהדבר נעשה ללא תשלום (עמ' 12, ש' 31
21 – עמ' 13 ש' 24).

22 לאחר שקילת הנושא, נחה דעתי כי אין לחייב את התובעת בסכום כלשהו בגין השירות הנוסף שניתן.
23 התרשמתי מעדותה של התובעת, שהייתה אמינה עליי, כי הטיפול שניתן היה כפי שמתואר על ידה,
24 היינו מינורי ביותר ואשר לא חייב את הנתבע בהשקעת זמן רב.

25 לא ניתן למצוא בחומר הראיות פניה אחת בכתב של הנתבע אל התובעת בדרישה לתשלום שכר
26 טרחה בגין עניינים אלה, שלא לדבר על כך שהיה על הנתבע לסכם עם התובעת ולהבהיר מראש את
27 שאלת השכר ואת שיעורו.

28 בנסיבות שבהן טיפל הנתבע בעניינים כה מינוריים וזניחים, שלא הצריכו לפי התיאור של התובעת
29 יותר משיחת טלפון או שנים עמה ועם צד ג' וקריאת מכתב וכשמדובר בעו"ד שלא פנו אליו במיוחד
30 רק עבור הטיפול בעניינים אלה, אלא עו"ד שכבר מטפל בעניין אחר מרכזי אחר שבגיננו גם כבר קיבל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19060-03-13 דליה תשובה נ' עו"ד דוד טוויג

1 שכר טרחה משמעותי (ואף טרם החל לתת כל תמורה בגינו), אין זה סביר בעיני ואין בידי לתת אמון
2 לגרסת הנתבע, כי בנסיבות אלה, עוד ביקש מהתובעת תשלום נפרד נוסף עבור העבודה המעטה כל
3 כך שנעשתה באותם עניינים שלא לדבר על דרישת תשלום בסכום שנקב הנתבע.
4 לפיכך, אני דוחה את טענת הקיזוז.

5 **סוף דבר**

6 בנסיבות, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת 59,163 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום
7 הגשת כתב התביעה המתוקן (20.5.14) ועד למועד התשלום בפועל בגין החזר שכר טרחה ובנוסף לכך
8 7,000 ₪ בגין עוגמת נפש. בנסיבות, ישלם הנתבע לתובעת בנוסף לכך את אגרות המשפט ובנוסף כל
9 הוצאה נוספת כדין שהייתה לה, ככל שהייתה לה, במסגרת ניהול התיק. כמו כן, ישלם הנתבע
10 לתובעת שכר טרחת עו"ד בסכום ריאלי וסביר בנסיבות העניין, בסך של 10,000 ₪. כל הסכומים
11 ישולמו תוך 30 יום מהמצאת פסק הדין לנתבע.

12 ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ה, 07 ינואר 2015, בלשכתי.

13

יאיר דלוגין, שופט

14

15

16

17